

8.

ŻYCIE
W TAŃC/U

C/U

8.

ŻYCIE
W TAŃC/U

CIAŁO/UMYSŁ

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL
TAŃCA WSPÓŁCZESNEGO

22.09—03.10/ 2009
WARSZAWA

MIEJSCA FESTIWALOWE:

TEATR WIELKI - OPERA NARODOWA / TEATR STUDIO /
CENTRALNY BASEN ARTYSTYCZNY

www.cialoumysl.pl

The slogan of the 8th International Festival of Modern Dance CIAŁO/UMYŚŁ (Body/Mind) is "LIFE IN DANCE".

Life – understood as the presence of personal experience of artists and choreographers in their performances and life – as a strong energy giving an impulse for dance and art. The plot of many performances revolves around autobiographical elements from the artists' lives, also in a broader sense of looking for one's identity – personal, artistic, social and national.

The multicultural group of a British choreographer Akram Khan explores the theme of searching for a common language in the world of mixed cultures and traditions. Questions of social discrimination and the way of seeing the otherness are dealt with by Steven Cohen – an artist of a complicated identity – he is a white South African citizen, he is gay and he is a Jew. A Swiss group Linga without giving judgement presents determination of behavior caused by social standards. The issues of life in art, on the border between the truth and the falseness, play an important role in the Alias's performance. Oona Project unveils human determination to find other people's acceptance. Edyta Kozak and Marysia Stokłosa strongly manifest a feminine point of view. In search of modern dance language, Kozak openly speaks about her life as a woman dancer. Stokłosa looks for movement in the right hemisphere of brain, the one associated with emotions, intuition and sensibility. Laurance Yadi and Nicolas Cantillon present good and bad times of their relationship (both private and artistic), taking inspiration from Romantic ballets. Life in dance understood as energy is the theme of a performance by a Polish group Koncentrat – the artists focus on the moment of letting this energy out. Robyn Orlin from South Africa develops plots referring to cultural and social differences and she creates joyful energy flowing from experiencing her show. Four works come from the latest TOP 20 list published by the Aerowaves network promoting young European choreographers. Keren Levi and Ugo Dehaes penetrate the dynamics and the energy of male/female relations. Club Fisk humorously shows how changes of context modify the understanding of contents. Busy Rocks analyze body as a play of muscles and they place it in surprising combinations. Iraqis Bodies on the other hand transform bodily memories of violence into a dance full of personal emotions intertwined with current political situation.

Enjoy dancing life at the C/U Festival!

PROGRAM FESTIWALU

22.09 / g. 20.00 / Centralny Basen Artystyczny

EDYTA KOZAK & ROLAND ROWIŃSKI /Polska

DANCING FOR YOU LONGER THAN ONE MINUTE

PREMIERA

23.09 / g. 19.00 / Teatr Wielki - Opera Narodowa

AKRAM KHAN COMPANY /Wielka Brytania

BAHOK (2008)

24.09 / g. 20.00 / Centralny Basen Artystyczny

OONA PROJECT / MARISA GODOY /Szwajcaria

PLEASE (2009)

25.09 / g. 20.00 / Centralny Basen Artystyczny

KEREN LEVI & UGO DEHAES /Holandia

COUPLE-LIKE (2008)

/10

25.09 / g. 20.45 / Centralny Basen Artystyczny

CLUB FISK /Dania

FORESTILLINGER (2007)

25.09 / g. 21.30 / Centralny Basen Artystyczny

MUHANAD RASHEED AND IRAQIS BODIES /Irak - Holandia

CRYING OF MY MOTHER (2007)

26.09 / g. 19.00 / Centralny Basen Artystyczny

BUSY ROCKS /Austria - Brazylia - Belgia

THROWING ROCKS (2008)

26.09 / g. 20.00 + 27.09 / g. 21.00 / Centralny Basen Artystyczny

KONCENTRAT /Polska

KRA

PREMIERA

KEREN LEVI

Levi pochodzi z Izraela. Od 1997 roku rezyduje w Amsterdamie. Pracuje w różnych krajach Europy jako niezależna tancerka, pedagog i choreograf. Uczy w Theatre School w Amsterdamie i prowadzi warsztaty dla zespołów takich jak Sasha Waltz & Guests (Berlin) i Ultima Vez (Bruksela), regularnie bierze udział w festiwalach i szkoleniach w całej Europie.

W jej pracach przewijają się różne tematy, style i estetyki, ale zawsze mają mocną, fizyczną sygnaturę. Keren Levi koncentruje się na ruchu i jego organizacji wyznaczonej spójną koncepcją lub konkretnym zadaniem. Umieszcza ciała w centrum poszukiwań, testując granice zarówno wykonawców jak i publiczności. Jej metoda pracy bazuje na pozyskiwaniu materiału od wykonawców, z którymi pracuje. Ich indywidualne historie, przekonania, poglądy i osobiste fascynacje służą jako materiał i punkt wyjścia do kreacji artystycznej.

UGO DEHAES

Po ukończeniu brukselskiej szkoły tańca P.A.R.T.S., Ugo Dehaes (1977) rozpoczął w 1998 roku pracę jako tancerz z Meg Stuart / Damaged Goods. W roku 2000 wraz z Charlottą Vanden Eynde założył zespół Kwaad Bloed. W tym samym roku powstał ich wspólny spektakl „Lijfstof”, z którym następnie wyjechali na międzynarodowe tournee. Od tego czasu Dehaes stworzył kilka pełnometrażowych produkcji: „Roest” (2002), spektakl taneczny dla dzieci „Rozenblad” (2004) i „Couple-like” z Keren Levi (2006). Ponadto pracował jako tancerz z takimi choreografami, jak Sachiyo Takahashi, Emil Hrvatin, Arco Renz, Gisele Vienne i Kataline Patkai oraz występował w wielu filmach krótkometrażowych i małych formach scenicznych.

KEREN LEVI & UGO DEHAES /Holandia

COUPLE-LIKE (2008)

25.09 / g. 20.00 / Centralny Basen Artystyczny / Scena Teatralna / czas trwania: 40 min.
 spektakl wyróżniony w TOP20 2009 przez network Aerowaves, promujący młodych europejskich choreografów

choreografia i taniec: UGO DEHAES, KEREN LEVI / koncepcja światła: ARNE LIEVENS / kostiumy:
 KEREN LEVI, UGO DEHAES, LIES MARÉCHAL / muzyka: TOM PARKINSON / podziękowania:
 EPPO DEHAES, SEAMUS CATER, LINDA SUY & PIANOFABRIEK / zdjęcia: GIANNINA URMENTA
 OTTIKER / produkcja: KWAAD BLOED VZW, GRAND THEATRE GRONINGEN

współprodukcja: Kunstencentrum Vooruit / Danswerkplaats Amsterdam

wsparcie: de Vlaamse Gemeenschap / Amsterdams Fonds voor de Kunsten / Monty / PACT-Zollverein / wp Zimmer
 prezentacja na Festiwalu C/U dzięki wsparciu Ambasady Królestwa Niderlandów

„I'm sticking with you, cause I'm made out of glue”

[„Trzymam się ciebie, bo jestem z kleju” – tł. red.] —Lou Reed

Rzecz o walce, pasji i nieustannym pragnieniu, które nigdy nie może być spełnione, pragnieniu, aby stać się jednym. To przekształcony w taniec związek dwóch obcych ciał nieustannie próbujących się spotkać. Oddech, ciągły wpływ na siebie, impuls towarzyszą pokazaniu intensywnej i poruszającej historii mężczyzny i kobiety, którzy tworzą tytułową „coś jakby parę”. Tancerze nigdy jednak nie odgrywają sytuacji pary dosłownie, lecz zapraszają widza do obserwacji swojego intymnego świata, w którym energia prowadzi dwoje ludzi od zaufania przez czułość do fikcji i odpychania. Kinestetyczne podejście do pracy z ciałem przeradza się w eksplorację różnych typów fizycznych interakcji i wędrówkę po meandrach międzyludzkich relacji.

By starting from kinaesthetic propositions the dancers explore different types of physical interactions, which propose couple-like-situations. These situations are never played-out but are emerging through the eyes of an observer who is invited into their intimate world of trust, friction and tenderness. Couple-like is a journey of two people searching to be 'as one', of the two strangers that are trying to meet over and over again, and of Ugo and Keren facing each other, observing in the other what each of them is not.

FOTO: © GIANNINA URMENTA OTTIKER

www.cialoumysl.pl

